

Severin Šali | Obisk v mrtvem domu

V težki mračni noči, ko odmeva grom
in oblakov sence so zemljo pokrile
in starinske ure so polnoč odbile —
vračajo se mrtvi v moj umrli dom.

Vračajo se radi, saj jih večno spaja,
saj jih večno vabi vonj zemljé in žita
in vodé šušljanje iz dolgega korita,
kjer živina trudna žejo si napaja.

Pridejo iz spremstva one dolge vrste,
ki sedaj priklenja jih na oni strani,
sedli bomo skupaj in si segli v dláni —
prazne nekaj časa bodo tesne krste.

Ves krepak se javil oče je med vrati:
glej, še vedno nosi svojo staro čedro!
Skrbna teta nosi mleka polno vedro,
z blaženim nasmehom gleda vame mati.